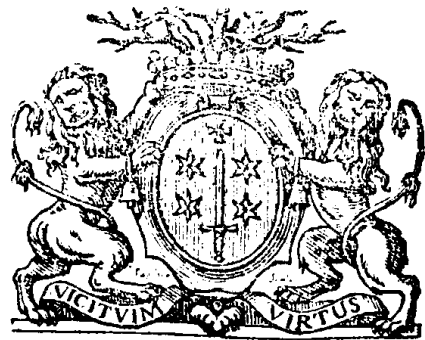

Opregte

HAARLEMSCHE

Maandagsche

C O U R A N T

van

8 Junij.

Deze Courant wordt dagelijks, met uitzondering van Zon- en Feestdagen, uitgegeven. — Prijs: f 5 in de drie maanden.

WEENEN, 3 Junij.

Alvorens van Ofen naar Weenen te worden overgebracht, is het lijk van de Aartshertogin *Sophia* in eerstgenoemde stad ingezegend, en plegtig ten toon gelegd.

— Uit Italië wordt gemeld, dat de Paus zich tijdens zijn verblijf in Ancona zeer heeft laten gelegen liggen aan de werken, welke, zoo aan de haven, als elders, zullen worden uitgevoerd, ter bevordering van de stoffelijke welvaart der bevolking. Naar luid dezer berigten zal de genoemde kerkvoogd nog niet spoedig naar Rome terugkeeren, en welligt nog Florence bezoeken, ten einde aan eene dringende uitnoodiging van den Groot-Hertog van Toscane te voldoen.

De gouverneur-generaal der oostenrijksche Staten in Italië, Aartshertog *Maximiliaan*, is den 31sten Mei, van Modena, te Bologna aangekomen, en heeft zich van daar naar Pesaro begeven, alwaar de Paus dezer dagen te wachten was.

— De berigten, nopens den toestand van den hoogbejaarden maarschalk *Radetsky*, van den eersten Junij, waren eenigzins minder gunstig dan de tot dusverre medegedeelde. Naar luid echter van een telegrafisch bericht van gisteren, was het verband gedeeltelijk losgemaakt, en was de toestand, over 't geheel, naar omstandigheden, als voldoende aantemerkten.

VAN DEN RIJN, 5 Junij.

In de algemeene vergadering van de aandeelhouders van den spoorweg, gezegd de Ludwigsbahn, is besloten om de noodige maatregelen te nemen, ten einde, onder zekere voorwaarden, verlof te bekomen om, bij Mainz, voor rekening der maatschappij, eene vaste brug over den Rijn te bouwen, welke de spoorwegen op den linker-oever van den Rijn, langs den mond van den Main, met het duitsche spoorwegnet op den rechter-oever in dadelijk verband zal brengen.

— Gisteren moet in Neuchâtel eene vergadering hebben plaats gehad van den grooten kantonnalen Raad, in welke de aangelegenheid der uit te vaardigen amnestie zal zijn overwogen, ten einde de laatste bezwaren, welke zich nog ten aanzien van het verdrag van Parijs zouden kunnen voordoen, uit den weg te ruimen. Het geldt daarbij inzonderheid de misdrijven, welke door de militairen zijn begaan, en ten aanzien van welke de kantonnale overheid, en niet de Bonds-vergadering, moet beslissen.

Voor de stemming over de nieuwe constitutive verordening voor het kanton Freiburg, welke in den zin der clericalen is opgemaakt, zijn van 23200 stembevoegden, 15800 opgekomen, en hebben zich van dezelve slechts 1261 daartegen verklaard.

In Lucern was nog altijd een regtsgeeding aanhangig tegen de personen, welke in 1847 deel hadden genomen aan den gewapenden opstand der vereenigde kantons tegen de verordeningen van het Verbond, en in de eerste plaats tegen den generaal *de Salis Soglio*, welke als bevelhebber der krijgsmagt dezer kantons was opgetreden. Op last der bevoegde overheid is dit regtsgeeding onderdrukt, en kan de genoemde bevelhebber, die trouwens in den laatsten tijd rustig en ongemoeid in Chur heeft gewoond, ongehinderd naar Lucern terugkeeren.

PARIJS, 5 Junij.

Het dagblad *l'Assemblée nationale* is zeer ter nedergeslagen over de laatstelijk in België plaats gehad hebbende bewegingen en is overtuigd, na hetgeen thans is voorgevallen, dat de constitutionele Regering in België niet meer mogelijk is. Het *Journal des Débats* ziet de zaken geenszins zoo duister in en meent, dat men al te zeer uit het oog schijnt te verliezen, dat zoodanige onregelmatige manifestaties, als die, welke in België hebben plaats gehad, onvermijdelijk zijn in landen, in welke het beginsel der vrijheid in zoo ruimen zin wordt toegepast. Naar luid van de *Débats*, is het een geruststellend verschijnsel, dat geen enkele kreet is vernomen geworden tegen de staatkundige instellingen van België en dat allerwegen de algemeene leus is geweest: „leve de Koning!” Voor 't overige blijkt het, volgens de *Débats*, genoegzaam, dat de schrijvers van *l'Assemblée nationale* zich meer verontrusten over de belangen der katholieke partij en der belgische geestelijkheid, dan over die van het constitutionele Bewind.

— Bij de spaansche Kamers zijn verscheidene wetsvoordragten ingekomen, en daaronder eene reorganisatie van den Senaat. In den Senaat is het tractaat, betreffende de grensscheiding tusschen Spanje en Frankrijk, goedgekeurd. De commissie der Cortes voor de wet op de drukpers dringt aan op eene vermindering van het cijfer van den te storten borgtocht.

— De dagbladen deelen bijzonderheden mede omtrent den eigendoms overgang van het ultramontaansche hoofdorgaan *l'Univers*, welke, in de geveene omstandigheden, als van eenig belang kunnen worden aangemerkt. Uit hetgeen thans wordt gemeld, blijkt, dat de heer *Jules Gondon*, een der voornaamste redacteuren van het het genoemde orgaan, door een aantal aandeelhouders ondersteund, tegenover den heer *Taconnet* is opgetreden, en er bijna in was geslaagd om zich meester te maken van de bedoelde onderneming. Een lid van het Wetgevende Ligchaam, die als een ijverig katholiek bekend staat, zou zich almede met de zaak hebben gemoeid en den heer *Gondon* eene aanzienlijke geldelijke ondersteuning hebben toegezegd. De Regering zou echter onder de hand zijn onderrigt geworden van hetgeen er gaans was en, naar men wil, de overtuiging hebben erlangd, dat

de graaf *de Montalembert*, die, zooals men weet, een der hevigste tegenstanders van de tegenwoordige orde van zaken is, de hand wilde hebben in het bedoelde dagblad. Van wege de bewindslieden was daarop het lid van het Wetgevende Ligchaam, wiens naam niet wordt genoemd, aangespoord om de betrekking met den heer *Gondon* af te breken, en deze volks-vertegenwoordiger schijnt het niet raadzaam te hebben geacht om de hem geveene wenken in den wind te slaan. Daaraan zou het moeten worden toegeschreven, dat de heer *Gondon* één uur slechts vóór de vergadering der aandeelhouders, waarin de zaak moest worden beslist, heeft vernomen, dat hij niet meer konde rekenen op de hem toegezegde geldelijke ondersteuning. De heeren *Taconnet* en *Veillot* zijn daarop, bij gebrek aan eenige mededinging, meesters gebleven van het dagblad. De aandeelhouders moeten zich thans vergenoegen met 25 pc. van het door hen gestorte kapitaal. Niet minder dan 37 hunner hebben geprotesteerd tegen de wijze, waarop deze zaak is behandeld.

Het wordt thans tegengesproken, dat de heer *de Montalembert* zich op eenigerhande wijze met den heer *Gondon* zou hebben verstaan, maar zoo veel is zeker, dat de heeren *Taconnet* en *Veillot* hun doel ten vollen hebben bereikt en thans van het dagblad *l'Univers* dat gebruik kunnen maken, 't welk zij zelve nuttig en noodig zullen achten. Sommigen, die in 't minst niet met den heer *Veillot* instemmen, verheugen zich over de wending, welke de zaak heeft genomen, om dat de genoemde schrijver zoo onbewimpeld voor de beginselen, wenschen en bedoelingen zijner partij uitkomt.

LONDEN, 4 Junij (s'avonds).

Onze bladen vestigen bij herhaling de aandacht op den uitgebreiden slavenhandel, die, in weerswil van het daaromtrent met Spanje gesloten verdrag, op Cuba gedreven wordt. Daarbij wordt den kapitein-generaal van dat eiland te last gelegd, dat hij, gedreven door eene schandelijke winzucht, dien handel toelaat, zoo niet begunstigt. Ons gouvernement heeft zich bij herhaling over dezen staat van zaken beklagd, en dan ook van de Regering te Madrid de stelligste verzekeringen ontvangen, dat zij al het hare aanwendt, en verder wil aanwenden, om den slavenhandel te gantegaan, doch deze verklaringen blijven zonder gevolg. Nu wordt ook door onze ministeriële bladen, als het beste middel om het gewenschte doel te bereiken, voorgedragen, dat Cuba aan eene soort van blokkade zal worden onderworpen. „Ons gouvernement (dus voegt de *Globe* er bij) is niet onkundig van de groote verkeerdheden, welke in dit opzigt op Cuba geduld worden: maar het ontveinst zich ook niet de moeilijkheden, welke aan eene behoorlijke en doeltreffende oplossing van het vraagstuk verbonden zijn.”

— In de dezer dagen ontvangen berigten uit West-Indie wordt gesproken van het verminderen der britsche scheepsmagt in die streken. Eenige der aldaar gestationeerde bodems hadden werkelijk reeds bevel ontvangen om naar Engeland terugtekeeren, en men zeide, dat de overige in het laatst van Julij, of het begin van Augustus, de terugreis zouden aannemen.

— Heden is te Plymouth weder een schip met 48,000 oncen goud, ter waarde van 192,000 p. st., uit Melbourne aangekomen. Dit vaartuig heeft de reis, om Kaap-Hoorn, in 87 dagen gedaan.

— Uit eene dezer dagen van regeringswege aan het Parlement gedane opgaaft, omtrent de invoeren en het verbruik van suiker hier te lande, blijkt hoofdzakelijk het volgende:

In het jaar 1856 zijn in het Vereenigde Koninkrijk 1,618,750 cent. ongeraffineerde en 256,601 cent. geraffineerde suiker ingevoerd en voor eigengebruik daar gebleven. De verbruikte hoeveelheid ongeraff. suiker was 2,321,434 cent. in 1855; 2,439,291 c. in 1854; 1,531,978 c. in 1853; 682,526 c. in 1852; 1,379,040 c. in 1851; 908,395 c. in 1850. In het jaar 1856 zijn van Cuba ingevoerd 498,773 c.; 173,727 c. van Porto-Rico; 38,577 uit Hollandsch-Guyana; 18,962 c. uit de Ver-Staten van N. America; 406,964 c. uit Brazilië; 187,281 c. van de Philippijnsche-eilanden; 39,726 c. uit Holland; 204,534 c. uit Frankrijk, en 21,617 c. uit Portugal. Uit britsch West-Indie zijn in 1856 ingevoerd 1,253,280 c. suiker, niet gelijk aan witte, en 1,560,499 c. niet gelijk aan bruine; uit Mauritius 834,423 c. en 802,590 c. van die beide soorten; uit Oost-Indie 666,967 c. en 508,289 c. In 't geheel hebben de hoeveelheden ongeraffineerde suiker, die in 1856 voor eigengebruik in het koninkrijk gehouden zijn, te zamen bedragen 6,813,470 cent. De inkomende regten van alle soorten van suiker hebben in dat jaar bedragen zuiver 5,129,646 p. st.

— De beurs was heden op nieuw flauw, ten gevolge van vraag naar geld; de 3 pc. gecons. resc. 94 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{4}$.

BRUSSEL, 5 Junij.

De gemeenteraad der stad Luik heeft, met eenparigheid van stemmen, besloten om een adres aan den Koning te zenden van den navolgenden inhoud:

„Het koninklijke besluit, waarbij de zitting der Wetgevende Kamers wordt verdaagd, is door het stedelijk bestuur van Luik met een levendig gevoel van dankbaarheid vernomen geworden.

„Met dezen maatregel, waardoor een einde wordt gemaakt aan de diepe bekommerning des volks, 't welk in hooge mate was verontrust door eene wetsvoordragt, welke voornaamste bepalingen zouden strekken om België tot een jammerlijk verleden terug te voeren, heeft U. M. een nieuw blijk gegeven van die hooge wijsheid, en die verlichte en naauwgezette zorg, met welke ten allen tijde voor 's lands dierbaarste belangen is gewaakt.

„De stedelijke raadsvergadering betracht haren pligt, door U. M. bij deze gelegenheid de verzekering te geven van hare dankbaarheid en tevens zowel van haren eerbied, als van hare onveranderlijke en getrouwe gehoorzaamheid.”

De zitting van den Raad, in welke over dit adres is gehandeld, is door een zeer talrijk publiek bijgewoond. Het voorzitterschap is bekleed door den heer *Ansiaux*, die het zeer heeft betreurd, dat de materiële orde verstoord is geworden, ten gevolge van eene hoogst impopulaire wetsvoordragt, en mededeeling heeft gedaan van de maatregelen, welke de overheid heeft genomen, ten einde voor het vervolg deze en dergelijke rustverstoringen te voorkomen.

De burgemeester van Leuven heeft den stedelijken Raad opgeroepen, ten einde te beraadslagen over een den Koning aan te bieden adres, waarin Z. M. zal worden verzocht om de wetsvoordragt, betreffende de openbare liefdadigheid, intetrekken.

De dagbladen deelen thans de bijzonderheden mede der beraadslaging, welke in den Raad der stad Namen is gevoerd over een aan den Koning te zenden adres. Daaruit blijkt, dat de Raad het daartoe strekkende voorstel heeft verworpen, op grond, dat de stedelijke administratie zich niet behoort te bemoeijen met aangelegenheden, welke zeer bepaald tot de bevoegdheid van het wetgevende gezag behooren; — dat het den Raad niet voegt om eenige contrôle uitte oefenen over de meerderheid of de minderheid in de Kamers; — dat het gemeentebestuur is ingesteld tot behartiging van de plaatselijke belangen en dan alleen kennis behoort te nemen van voordragten, welke aan het oordeel der Kamers worden onderworpen, wanneer deze in verband staan met de plaatselijke belangen en de Regering het raadzaam acht om de adviezen der locale administraties intewinnen. De voorstanders van het adres hebben aangevoerd, dat het regt van petitie door de constitutie is erkend en gewaarborgd; — dat dit regt onbegrensd is en de gemeente-besturen niet verantwoord zouden zijn, ingeval zij, bij eene feitelijke verstoring der openbare orde, van dat regt geen gebruik maakten. Hierop is geantwoord, dat het regt van petitie in geenen deele wordt betwist, maar dat het eene ongerijmdheid is om in den Raad te gewagen van eene wetsvoordragt, welke eene gevaarlijke strekking zou hebben, vermits daardoor in den boezem van het gemeente-bestuur de beraadslaging over eene voordragt zou worden uitgelokt, welke alleen in de Wetgevende Vergadering te huis behoort.

De liberalen hebben zich nadrukkelijk verklaard voor het inzenden van het adres. Een hunner heeft zelfs in 't midden gebragt, dat, als de gemeente-besturen vóór 1830 er toe hadden kunnen besluiten, om Koning *Willem*, door middel van ernstige adressen, bekend te maken met den waren stand van zaken, het Stamhuis van *Oranje* thans naar alle waarschijnlijkheid nog over België zou regeren. Deze en dergelijke redenen hebben echter niet gebaat en het voorstel, betreffende het adres, is verworpen.

— Men verzekert, dat in den avond van eergisteren bij den heer *d'Anethan* eene bijeenkomst heeft plaats gehad van de hoofdleiders der zoogenaamde regterzijde, te weten, de clericale meerderheid. Deze vergadering zou zijn bijgewoond door de heeren *Nothomb* en *Mercier*, die bepaaldelijk daartoe waren uitgenoodigd. De afwezigheid van de ministers *de Decker* en *Vilain* zou in de geveene omstandigheid moeten worden beschouwd als een nieuw blijk, dat er onder de leden van het tegenwoordige ministerie, omtrent het voornaamste vraagstuk van den dag, een zeer groot verschil van gevoelens bestaat.

— De clericale dagbladen verzekeren, dat een der geestelijke bestuurders der school van Jemmapes, ten gevolge der bekomene wonden, is overleden, en dat een tweede in levensgevaar verkeert. De liberale dagbladen zeggen, dat zulks eene bepaalde onwaarheid is, en dat de geestelijken, die meer of min gekwetst zijn geraakt, thans alle aan de betere hand zijn.

— De liberale dagbladen komen heden zeer nadrukkelijk op tegen het beweren der clericale organen, dat de ontbinding der Kamers eene lafhartigheid, eene laagheid, een misslag en een misdrijf zou zijn. Zij vragen, waarin de laagheid zou bestaan? Volgens alle onpartijdigen is toch het kenmerk van laagheid hierin gelegen, dat men moedig en onbeschoft is, als men niets te vreezen heeft, maar dat men zich schuil houdt en zelfs vlugt, als er eenig gevaar dreigt. Niemand zal het laag vinden, dat de liberalen den strijd der verkiezing willen aanvaarden, als in voor hen ongunstige omstandigheden. — Wat de beschuldiging van lafhartigheid aangaat, zoo meenen de liberalen, dat niemand de ministers laf zal kunnen noemen, omdat zij, bij den tegenstand, welken zij ontmoeten, een beroep op de kiezers vermeen te moeten doen.

Verder zetten de liberale dagbladen uiteen, dat de clericale ten eenemale hebben verzuimd om opte geven, waarom de ontbinding der Kamers een misslag zou zijn. — Het beweren eindelijk, dat deze maatregel eene misdaad zou wesen, is, in hunne schatting, wel het ongerijmdste van alles. Alleen dagbladschrijvers, die door partijzucht beneveld zijn, vermeen en zij, kunnen volhouden, dat een beroep op de kiezers, terwijl de rust daadwerkelijk door het geheele land is verstoord, als eene misdaad, dat is, als eene handeling, welke regtstreeks strijdig is met de strafwet, zou moeten worden beschouwd.

De clericale dagbladen zijn tegen de ontbinding gestemd, omdat de ministers door de meerderheid worden ondersteund. Van die zijde wordt beweerd, dat in het aanstaande jaar tot eene algemeene verkiezing moet worden overgegaan, en de kiezers alsdan in de gelegenheid zullen

